

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж1-47/19
Дана: 21.02.2019. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Александра Блануше, председника већа, Олге Пековић, Зорице Ђурић, Весне Димитријевић и Радомана Спарића, чланова већа, са записничарем Слађаном Живановић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 3 Кривичног законика и кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног, адвоката Игора Петровића из Јагодине, изјављеним против пресуде Вишег суда у Јагодини К-42/18 од 05.12.2018. године, у седници већа одржаној 21.02.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Петровића, а пресуда Вишег суда у Јагодини К-42/18 од 05.12.2018. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Побијаном пресудом Вишег суда у Јагодини К-42/18 од 05.12.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је извршио кривично дело убиство из чл. 113 Кривичног законика (КЗ) за које му је утврђена казна затвора у трајању од 12 (дванаест) година у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 2 (две) године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 05.04.2017. године, па до упићивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време издржавања казне изречене у првостепеној пресуди.

Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то пиштоља марке „Застава“ модел 88, калибар 9x19мм, пара, фабричког броја 30158, муниције и то 6 метака калибра 9x19 мм, 9 метака са натписом ППУ лугер, 9 мм и 1 нож са натписом Stainless China са рукохватом браон боје дужине сечива око 6 цм.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати на име паушала суду износ од 10.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка износ од 1.126.661,00

динар, Вишем јавном тужилаштву на име трошкова кривичног поступка износ од 407.289,00 динара, оштећенима ББ и ВВ, на име трошкова кривичног поступка по 246.650,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу чл.258 Законика о кривичном поступку (ЗКП) ојтећени ББ, ВВ, ГГ и ДД упућене су на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

Виши јавни тужилац у Јагодини, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд преиначи у погледу правне квалификације и одлуке о казни првостепену пресуду тако што ће за кривично дело тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ у стицају са кривичним делом из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ окривљеном изрећи адекватну кривичну санкцију или првостепену пресуду укине и предмет врати на поновну одлуку, или уколико Апелациони суд прихвати правну квалификацију из пресуде првостепеног суда окривљеном изрекне казну затвора у дужем временском трајању.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Петровић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд побијану пресуду укине и отвори претрес пред Апелационим судом или исту преиначи и окривљеног ослободи кривичне одговорности, да закаже јавну седницу на коју ће позвати окривљеног и браниоца.

Бранилац окривљеног, адвокат Игор Петровић, поднео је одговор на жалбу Вишег јавног тужиоца, са предлогом да се жалба Вишег јавног тужиоца одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу поднеском Ктж-50/19 од 22.01.2019. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу усвоји као основану жалбу Вишег јавног тужиоца у Јагодини и преиначи пресуду Вишег суда у Јагодини у погледу правне квалификације и одлуке о казни првостепену пресуду тако што ће за кривично дело тешко убиство из чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ у стицају са кривичним делом из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ окривљеном изрећи адекватну кривичну санкцију или првостепену пресуду укине и предмет врати на поновну одлуку, или уколико Апелациони суд прихвати правну квалификацију из пресуде првостепеног суда окривљеном изрекне казну затвора у дужем временском трајању, а одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног Игора Петровића, адвоката из Јагодине.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, Оливере Обрадовић и браниоца окривљеног, адвоката Игора Петровића, а у одсуству уредно обавештеног окривљеног АА преко КПЗ Ћуприја, без налога да се обезбеди његово присуство у смислу чл. 447 ст. 4 ЗКП, с обзиром да се окривљени налази у притвору и има браниоца, а веће је оценило да његово присуство није неопходно за разјашњења ове кривично правне ствари, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је сходно одредби чл. 451 ст. 1 ЗКП испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени навода истакнутих у изјављеним жалбама и одговору на жалбу, те предлога Апелационог јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом Вишег јавног тужиоца се побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 ЗКП, да је изрека пресуде противречна себи и разлозима, да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања, а разлози дати у образложењу су нејасни и у

знатној мери противречни, при чему је суд погрешно утврдио чињенично стање и извео погрешне правне закључке, а што је довело до повреде кривичног закона. По ставу жалбе закључак суда је заснован на погрешној оцени изведених доказа, а имајући у виду исказе оштећених и сведока, записник о увиђају, и да се убиство догодило у сред дана на Зеленој пијаци, те да је предузимањем описаних радњи од стране окривљеног био доведен у опасност живот лица наведених оштећених као и других случајних пролазника, да је окривљени након што је пуцао у ЂЂ пиштољ усмерио према групи људи замахујући лево десно уз претњу да ће и њих да убије, па с обзиром на велику фреквенцију грађана у преподневним часовима постојала је угроженост и других лица која су се налазила у непосредној близини оштећене или непосредно иза ње. Жалба сматра да је окривљени хтео или пристао да на овај начин пуцајући у оштећену доведе у опасност живот још неког лица.

Жалбом браниоца окривљеног се побија првостепена пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 и ст. 2 тач. 2 ЗКП да је пресуда противречна сама себи и изведеним доказима, јер је у изреци наведено да је окривљени 05.04.2017. године лишио живота оштећену ЂЂ, међутим, исти је испалио хитац у време наведено пресудом наневши оштећеној прострелну рану, иста је преминула 11 дана касније, а такве повреде спадају у тешке телесне повреде опасне по живот, па се евентуално може радити о кривичном делу тешка телесна повреда из чл. 121 ст. 2 КЗ, јер није доказан умишљај окривљеног да оштећену лиши живота, већ је исту хтео да заплаши, а пиштољ је случајно опалио. Понашање окривљеног после опаљења метка указује да је код њега постојао евентуални умишљај да нанесе тешку телесну повреду, а не и да оштећену лиши живота. Жалбом се посебно указује на контрадикторности у налазу вештака медицинске струке ЕЕ у погледу узрока смрти, јер је по ставу жалбе смрт наступила услед неодговарајуће хируршке интервенције. Такође се жалбом указује да је окривљени поступао нехатно у односу на последицу смрти, имајући у виду личност окривљеног и налаз и мишљење комисије вештака неуропсихијатријске струке.

Апелациони суд налази да побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које се на напред наведени начин жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног указује, јер је изрека пресуде јасна и разумљива и није противречна сама себи, нити разложима који су изнети у образложењу пресуде. Наиме, у изреци су сасвим јасно описне радње окривљеног и време извршења кривичног дела, као и све друге чињенице и околности из којих произилазе законска обележја кривичних дела за која је оглашен кривим. У образложењу побијане пресуде суд је изнео јасне, конкретне, довољне и аргументоване разлоге који су у свему у складу са изреком и садржином одбране окривљеног и доказима изведеним током првостепеног поступка, које је супротно наводима у жалби јавног тужиоца, првостепени суд анализирао и потом правилно оценио поступајући у свему у складу са одредбама чл. 15, 16 и 419 ЗКП. Из датих разлога у образложењу побијане пресуде, јасно се види како је и због чега првостепени суд оценио одбрану окривљеног појединачно и у међусобној вези са изведеним доказима, дајући при том јасне разлоге за такву оцену.

Првостепени суд је у образложењу побијане пресуде изнео у битном садржину одбране окривљеног, доказе изведене током главног претреса, исказе испитаних сведока као и налазе и мишљења вештака, а потом дао њихову анализу и оцену, износећи потпуне, јасне и аргументоване разлоге који произилазе из записника о исказима датим у току поступка, а из дате оцене како одбране окривљеног тако и побројаних доказа у образложењу јасно се види из којих доказа је суд конкретно

утврдио чињенице које су предмет доказивања, а које су релевантне и за коначан закључак суда у односу на правну оцену противправних радњи окривљеног АА.

Насупрот изнетим жалбеним наводима Апелациони суд налази да првостепена пресуда није донета битним повредама одредаба поступка, јер образложење првостепене пресуде садржи разлоге о свим чињеницама које су предмет доказивања и из којих се поуздано закључује да је окривљени АА извршио крвично дело убиство из чл. 113 КЗ и које је радње предузео ради извршења истог. Такође, из наведених разлога се види који докази потврђују одлучне чињенице о извршењу крвичног дела и како је првостепени суд ценио изведене доказе, што је све у складу са садржином доказа на којима се заснивају утврђења првостепеног суда.

Неосновано се жалбама јавног тужиоца и браниоца окривљеног побија првостепена пресуда и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Анализирајући све изведене доказе несумњиво је утврђено да су окривљени и оштећена живели у брачној заједници, да су након развода били у лошим односима због нерешених имовинских односа, да је дана 05.04.2017. године оштећена за тезгом на пијаци продавала робу, да је окривљени дошао на Зелену пијаци и понео са собом пиштољ са муницијом, који је претходно нелегално набавио, да је пришао оштећеној са њене леве бочне стране и са удаљености 4-5 м из цепа јакне извадио пиштољ „Застава“, модел 88, калибра 9x19мм, за чије набављање, држање и ношење није имао одобрење надлежног органа, упериио пиштољ у правцу оштећене и испалио један пројектил који је погодио оштећену у пределу стомака наневши јој прострелну рану и повреде описане у изреци пресуде, које су у моменту повређивања представљале тешку телесну повреду опасну по живот, након чега је оштећена превежена у ЗЦ Јагодина, а потом у Ургентни центар у Београду, где је 16.04.2017. године наступила смрт оштећене ЂЂ.

Вештачењем од стране вештака судске медицине ЕЕ и на основу медицинске документације у списима предмета, утврђено је да је сада пок. ЂЂ критичном приликом задобила прострелину која је нанета динамичким дејством пројектила испаљеног из ручног ватреног оружја у чијем склопу су нанете повреде на виталним органима, те је и поред предузетог интензивног и адекватног лечења, али пре свега због нанетих повреда дошло до настанка компликација које су довеле до смртног исхода. С тога је смрт сада пок. ЂЂ насилна и наступила је као директна последица, односно у конкретној је узрочној и последичној вези са повредама које су настале у критичном догађају. Супротни жалбени наводи браниоца окривљеног и тврдње изнете у жалби да је смрт покојне наступила услед неодговарајуће хируршке интервенције у ЗЦ Јагодина су неосновани, с обзиром да се вештак сасвим одређено изјаснио о узроку смрти покојне, искључујући компликације напред нанесених повреда услед неправилног лечења као узрок смрти и дајући за тај закључак аргументовано објашњење, а како је све то образложено на страни 17 побијане пресуде, па су неприхватљиви и жалбени наводи браниоца окривљеног о противречности налаза и мишљења вештака судске медицине.

С тога је правилан закључак првостепеног суда да између радњи окривљеног АА и наступања смрти оштећене ЂЂ постоји узрочна веза, те да други услови нису имали доприноса настанку смртне последице. Неосновано се жалбом браниоца окривљеног истиче и понавља одбрана коју је дао окривљени да је пиштољ опалио случајно, да је хтео само да заплаши оштећену, те да није постојала намера да оштећену лиши живота, односно да је постојао евентуални умишљај да нанесе тешку телесну повреду.

Окривљени је у својој одбрани различито представљао критични догађај, па правилно првостепени суд оценом одбране окривљеног у вези са исказима испитаних сведока, те налазом и мишљењем вештака неуропсихијатра и налазом и мишљењем вештака судске медицине, није прихватио одбрану окривљеног у деловима у којима је у супротности са напред изведеним доказима. Првостепени суд је детаљно анализирао одбрану окривљеног дату приликом саслушања у ПУ Јагодина, затим на записнику о саслушању у истрази као и на главном претресу, те је правилно закључио да је неприхватљива одбрана окривљеног да он није повукао ороз, да је пиштољ сам опалио, јер се оваква одбрана разликује од одбране окривљеног у полицији, када је навео да је извадио пиштољ из десног џепа јакне, репетирао и уперио у правцу оштећене и да је тада питао оштећену докле ће он да спава по фонтанама и парковима, а она да спава са швалером у његовој кући. Такође је неприхватљива и измењена одбрана окривљеног на главном претресу да он није пуцао и да не зна ко је пуцао из пиштоља, а што је све у супротности са исказима сведока очевидаца који су чули пуцањ и видели окривљеног да држи пиштољ у руци и повређену оштећену, а сведок ЖЖ је видео када је окривљени пуцао у оштећену.

Неосновано се жалбом негира и постојање умишљаја окривљеног за лишавање живота оштећене, сада пок. ЋЋ, а све то у вези са одбраном окривљеног и жалбеним наводима да је хтео само да заплаши оштећену. Када се има у виду целокупно понашање окривљеног, да је у конкретной ситуацији пришао оштећеној и из близине из ватреног оружја испалио један пројектил у тело оштећене која је у критичном догађају задобила прострелину са улазном раном у левом низдојкином пределу на око 117 цм изнад равних табана и на 12 цм лево од предње средње уздужне линије трупа, а као последица наношења ове повреде настало је обимно повређивање виталних органа, те крварење, што је довело до губитка велике количине крви, које су збирно у моменту повређивања представљале тешку телесну повреду опасну по живот, која се и поред адекватно примењене терапије и посебно хируршких интервенција завршила смртним исходом. Управо локација устрелине у пределу трбуха противречи наводима жалбе и указује на постојање свести код окривљеног да испаливањем пројектила из ватреног оружја у тај део тела где се налазе витални органи може нанети смртну повреду, што је и хтео, како правилно закључује и првостепени суд опредељујући облик виности окривљеног као директан умишљај на лишавање живота ЋЋ.

Првостепени суд је правилно утврдио и све околности које су претходиле предметном догађају, а од значаја су код оцене психичог стања окривљеног у време извршења кривичног дела када је уз речи „докле ћеш да ме мучиш“ испалио хитац у правцу оштећене, доводећи их у везу са исказом оштећене ВВ, ћерке пок. ЋЋ, извештајем Центра за социјални рад и међусобно подношење кривичних пријава, што све указује да су окривљени и оштећена ЋЋ у дужем периоду били у лошим односима, а због нерешених имовинских односа који су довели до конфликта који је дуже трајао, да је дошло до продубљивања тог конфликта и до критичног догађаја када је окривљени у стању повишене емоционалне напетости, услед чега му је способност схватања значаја дела и могућност управљања поступцима била смањена али не и битно, лишио живота оштећену.

Из изнетих разлога Апелациони суд налази да је субјективни однос окривљеног према овом кривичном делу правилно и потпуно утврђен, па је жалба у погледу ове чињенице неоснована.

Ценећи остале наводе жалбе браниоца окривљеног који се односе на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Апелациони суд налази да нису од значаја за одлучивање у овој кривичноправној ствари.

Према томе, чињенично стање како у погледу чињеница и околности које чине објективна обележја кривичног дела у питању, тако и оне који се тичу кривице окривљеног АА према учињеном кривичном делу правилно је и потпуно утврђено, а правном квалификацијом дела из чл. 113 КЗ и кривични закон је правилно примењен, о чему су у образложењу првостепене пресуде на страни 25 образложења дати ваљани и аргументовани разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Зато су супротни наводи жалбе браниоца окривљеног којима се указује да у радњама окривљеног нема обележја наведеног кривичног дела, већ да се може радити о кривичном делу тешка телесна повреда и да је код окривљеног постојао евентуални умишљај да нанесе тешку телесну повреду, оцењени као неосновани.

Као неосноване Апелациони суд оцењује и наводе жалбе јавног тужиоца да је првостепени суд погрешном оценом исказа испитаних сведока и других изведених доказа погрешно закључио да код окривљеног није постојао умишљај у односу на довођење у опасност трећих лица, међу њима и наведених оштећених и да је у вези са тим применом одредбе чл. 113 КЗ на дело окривљеног уместо одредби чл. 114 ст. 1 тач. 3 КЗ, учинио повреду кривичног закона.

Из утврђених чињеница, а пре свега исказа сведока оштећених ГГ и ДД, утврђено је да је оштећена, сада пок. ЂЂ била на удаљености од 0,5м до 1 метар од ових сведока и да су им тезге биле једна поред друге. Посебно из налаза и мишљења вештака судске медицине и вештака балистичара утврђено је да је правац путање пројектила који је окривљени АА испалио у оштећену ЂЂ, био уздужно улицом Нушићевом и да оштећене ББ и ДД се нису налазиле на директној путањи пројектила. У конкретној ситуацији није било података да је неко лице стајало иза оштећене које би се нашло на путањи пројектила, а лица која су се налазила поред оштећене су била угрожена у том смислу да је постојала опасност у случају да дође до рикошетирања метка, те би у том случају могло доћи до промене путање пројектила. Све ово указује да није наступила конкретна опасност по сведоке оштећене, као ни за друга лица присутна на Зеленој пијаци, односно нема доказа да су се нека лица која су била на пијаци налазила на могућој путањи пројектила, па је правилан закључак првостепеног суда да окривљени АА приликом лишења живота оштећене ЂЂ није са умишљајем довео у опасност живот сведока ГГ и ДД, ни других лица присутних на пијаци, како му се то оптужбом ставља на терет. За своја чињенична утврђења и правне закључке с тим у вези првостепени суд је у побијаној пресуди изнео јасне, потпуне и уверљиве разлоге које у свему прихвата и Апелациони суд и с тога супротне наводе у поднетој жалби јавног тужиоца којом се пресуда побија због повреде кривичног закона, оцењује неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалби Вишег јавног тужиоца и браниоца окривљеног, Апелациони суд налази да је првостепени суд ценио све околности које су у смислу чл. 54 КЗ у том погледу релевантне и при том је окривљеном као олакшавајуће околности узео у обзир да је кривична дела извршио у стању смањене урачунљивости али не и битно и његово лоше здравствено стање, а од отежавајућих околности ранију осуђиваност и да су се оштећене придружиле кривичном гоњењу.

По оцени Апелационог суда првостепени суд је наведеним олакшавајућим и отежавајућим околностима дао адекватан значај које оне имају код одмеравања казне, па је правилно поступио када је окривљеном АА због извршеног кривичног дела убиство из чл. 113 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 12 година, а

за кривично дело из чл. 348 ст. 4 у вези ст. 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 године и осудио на јединствену казну затвора у трајању од 13 година и 6 месеци у коју се казну сходно чл. 63 КЗ урачунава време проведено у притвору. По налажењу Апелационог суда казна затвора у наведеном трајању сразмерна је тежини учињеног кривичног дела, степену кривице окривљеног, околности под којима је дело извршено и иста је нужна и довољна да оствари своју законом прописану сврху кажњавања из чл. 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција предвиђене чл. 4 ст. 2 КЗ, а све у циљу спречавања учинилаца да чине кривична дела и утицања на њега и на друге да не чине кривична дела, изражавања друштвене осуде за учињено кривично дело, јачање морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

С тога су жалбени наводи Вишег јавног тужиоца да је исувише дато значаја наведеним олакшавајућим околностима, а да суд није ценио околности извршења кривичних дела, односно испољену дрскост, безобзирност и упорност, као и ранију осуђиваност и предлог за строжијим кажњавањем, као и предлог из жалбе браниоца окривљеног да се ослободи кривичне одговорности, оцењени су као неосновани. Ово с тога што се жалбама не наводи ни једна нова околност а која би била од значаја за другачије одмеравање казне, а коју првостепени суд није утврдио и ценио.

Поводом жалбе браниоца окривљеног АА, Апелациони суд је испитујући по службеној дужности одлуку о мери безбедности у смислу чл. 451 ст. 2 тач. 1 ЗКП у вези чл. 4 ст. 1 КЗ нашао да је првостепени суд окривљеном АА правилно изрекао меру безбедности одузимање предмета из чл. 87 КЗ и за то у пресуди изнео јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Са наведених разлога, а на основу чл. 457 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Слађана Живановић, с.р.**

**Председник већа – судија,
Александар Блануша, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић**